Dosar nr. 4-118/24
4-24100814-38-4-09092024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

24 septembrie 2024 or.Rezina

Judecătoria Orhei, sediul Rezina,
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul: Eugeniu Russ
Grefier: Corina Cebotari
cu participarea:
Agentului constatator din cadrul IP Rezina Andrei Guma
Făptuitorului Sergiu Lazăr

examinând în ședința de judecată publică în limba română, cauza contravenţională intentată împotriva lui Lazari Sergiu Dumitru, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în r-nul Rezina, în s. Cinișeuți, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.361 alin.(3) din Codul contravențional,

c o n s t a t ă:

1. Făptuitorul **Lazari Sergiu Dumitru**, la data de 17 august 2024, aproximativ ora 09:00-10:00, aflându-se la iazul din extravilanul localității s. Cinișeuți, având statut de vânător, instalînd patru sticle de masă plastică, a efectuat 12 împușcături asupra țintei, astfel depășind limita de aplicare a armelor, prin ce a încălcat prevederile Legii privind regimul armelor şi al muniţiilor cu destinaţie civilă nr. 130 din 08.06.2012.

Acțiunile făptuitorului Lazari Sergiu Dumitru, de către agentul constatator au fost încadrate în baza art. 361 alin. (3) din Codul contravențional, potrivit căruia, la momentul comiterii faptei constituie contravenție *depăşirea limitei de aplicare a armelor letale şi neletale, dacă fapta nu constituie infracţiune*.

2. În şedinţa de judecată, *agentul constatator din cadrul IP Rezina Andrei Guma*, a solicitat să fie recunoscut vinovat în comiterii contravenției prevăzute de art.361 alin.(3) din Codul contravențional, cu aplicarea sancțiuni sub formă de amendă și cu aplicarea pedepsei complementare, în mărime minimă. La fel a indicat ca pe prezenta cauză nu a fost recunoscut nici un obiect ca corp delict. Arma a fost ridicată pentru instrumentarea unei cauze penale.

Respectiv, *făptuitorul Lazari Sergiu*, în ședința de judecată a indicat că nu recunoaște fapta imputată și că nu el a tras în ținte, ci în hulubi de pe malul iazului. Declarațiile depuse la poliție nu sunt veridice, or el a semnat fără a le citi.

3. *În fapt*, prin procesul verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 325898 din 28 august 2024, încheiat de către agentul constatator din cadrul IP Rezina – Andrei Guma, în acțiunile făptuitorului Lazari Sergiu Dumitru s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 361 lin. (3) al Codului contravențional.

4. *În drept*, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

La fel, conform art. 400 alin.(1) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art.... **359–362**, ... se constată şi se examinează de către poliţie.

Iar conform art.395 alin.(1) lit.c) din Codul contravențional, instanţa judecă toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe, precum şi cauzele contravenţionale în care agentul constatator, procurorul propun aplicarea unei sancţiuni dintre cele care urmează: privarea de dreptul de a desfăşura o anumită activitate.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

5. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu nr. MAI06 325898 din 28 august 2024, încheiat de către agentul constatator.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

6. Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de

formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza *constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în *prezenţa* făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

La fel, instanța de judecată menționează că, procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezenţa făptuitorului Lazari Sergiu Dumitru, care a recunoscut vina în comiterea contravenţiei imputate, fapt confirmat prin prezenţa semnăturii acestuia în toate rubricile necesare din procesul verbal cu privire la contravenție, dar şi prin lipsa altor probe contrare în acest context.

Cu referire la unele omisiuni în procesul verbal cu privire la contravenţie, inclusiv lipsa relevării depline a prevederii încălcate sau a orei exacte, instanţa le consideră că insignifiante, deoarece atât cauza, cât şi natura acuzaţiei au fost formulate destul de clar, prin enumerarea faptei incriminate şi a încadrării juridice corespunzătoare Codului contravenţional, astfel încât să fie percepută învinuirea adusă de către Lazari Sergiu Dumitru şi consecinţele care pot surveni, iar prin aceasta nu este afectat esenţial vreun drept al făptuitorului şi nu reprezintă un temei de nulitate absolută al procesului verbal, prevăzut la art. 455 din Codul contravenţional.

Mai mult ca atât, şi Curtea Constituţională a menţionat cu titlu de exemplu că un caz de omisiune a indicării ocupației contravenientului sau oficiului care i-a eliberat actul de identitate, în mod evident sunt irelevante sau insignifiante în raport cu fondul cauzei, iar în asemenea situații ar fi imposibil de susținut că statul și-a onorat obligațiile procedurale pozitive de a investiga efectiv și de a-i pedepsi pe cei vinovați *(par. 41 din Hotărârea Curţii nr. 32 din 29*

noiembrie 2018, prin care s-au declarat neconstituționale articolul 445 și textul „și 445” din articolul 461 ale Codului contravențional).

Concomitent, din analiza procesului verbal cu privire la contravenţie şi a materialelor cauzei, instanța observă că făptuitorul nici nu a solicitat să fie asistat de apărător sau să-i fie asigurată asistența unui interpret/traducător, iar faptul dat îl confirmă prin semnătură olografă şi autentică în procesul verbal, dar nici nu a infirmat faptul dat, or acestuia i s-a pus la dispoziţie aceste garanţii, prin citarea sa atât la agentul constatator, prin oferirea dreptului de a depune declaraţii, cât şi în şedinţă de judecată, drepturi care au fost realizate efectiv de către Lazari Sergiu Dumitru.

7. *Sub aspectul temeiniciei procesului verbal şi în aspectul substanţial al cauzei*, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În lumina celor relatate *supra*, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 – 382 al Codului contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecată este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

În aceste condiții, instanţa conchide că în rezultatul constatării respectării prevederilor art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, Lazari Sergiu Dumitru nu şi-a exercitat acest drept, a recunoscut fapta comisă.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului verbal cu privire la contravenție.

La fel, instanța reține că legiuitorul, în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul, iar subsecvent, a fost legiferat și faptul că, *procesul verbal cu privire la contravenție* se încheie de agentul constatator *pe baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) ale Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. MAI06 325898 din 28 august 2024, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația de fapt stabilită de către agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Pe lângă aceasta, instanța apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenție nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul nu a invocat şi instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în actul atacat ar fi fost obținute prin ilegalitățile enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional.

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul Lazari Sergiu Dumitru a fost învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 361 alin. (3) din Codul contravențional,

potrivit căruia, constituie contravenție *depăşirea limitei de aplicare a armelor letale şi neletale, dacă fapta nu constituie infracţiune*.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată în procesul – verbal de contravenție, în argumentarea acesteia, agentul constatator a mai prezentat următoarele probe, care au fost cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată: - *procesul verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 325898 din 28 august 2024*; - *informația de la serviciul 112 din 18.08.2024*; - *plîngerea depusă de Veaceslav Covalenco la 18.08.2024*; - *procesul verbal de audiere a lui Veaceslav Covalenco din 18.08.2024*; -*fotocopia registrului evidenței instructajului privind tehnica securității*; - *procesul verbal de cercetare la fața locului din 18.08.2024*; - *ordonanța de ridicare din 17 august 2024*; -*procesul verbal de audiere a lui Lazari Sergiu Dumitru din 19.08.2024*, din care rezultă faptul că, ultimul recunoaște faptul a încălcat Regulamentul de vînătoare și modul de folosire a armei de vînătoare; *procesul verbal de ridicare a armei de foc şi a muniţiei din 19.08.2024, răspunsul șefului Direcției IPM Rezina nr.99 din 29.08.2024*.

Instanța subliniază astfel că, fapta contravențională săvârșită de către făptuitor a fost constatată personal de agentul constatator și a fost inserată în procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 325898 din 28 august 2024.

Din analiza actului menționat, care în situația relatată *supra* și în condițiile art. 425 alin. (2) – (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că, la data de 17 august 2024, aproximativ ora 09:00-10:00, făptuitorul într-adevăr s-a aflat la locul comiterii conravenţiei și anume la iazul din extravilanul localității s. Cinișeuți, avînd statut de vânător, instalând patru sticle de masă plastică, a efectuat 12 împușcături asupra țintei, astfel depășind limita de aplicare a armelor, iar poziția făptuitorului precum că nu a a tras în ține, instanța de judecată o apreciază critic ca fiind o poziție de apărare..

În acest context, potrivit art. 6 alin.(8) al Legii privind regimul armelor şi al muniţiilor cu destinaţie civilă nr. 130 din 08.06.2012, *titularul dreptului de a deţine arme de vînătoare poate purta şi folosi armele înscrise în permisul de armă numai pe terenurile destinate vînatului pentru care este autorizat, precum şi în tiruri de tragere autorizate în condiţiile legii*.

Mai mult, reieşind din prevederile art. 16 alin. (2) și (3) al aceleiaşi Legi, *titularul dreptului de a deţine arme de vînătoare poate aplica arma înscrisă în permisul de armă numai asupra vînatului pentru care a fost autorizat, precum şi pentru antrenament, în tiruri de tragere autorizate în condiţiile legii*. Prin excepţie de la prevederile alin.(2), armele de vînătoare pot fi aplicate şi în stare de legitimă apărare sau în stare de extremă necesitate, în condiţiile legii.

În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon împotriva Franţei (nr. 2)*, dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului verbal este una temeinică.

Mai mult, instanța de judecată conchide că, fapta contravențională imputată făptuitorului a fost stabilită în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privinţa aceleiaşi versiuni de acuzare, iar în acest sens, instanţa constată că, făptuitorul a aplica arma înscrisă în

permisul de armă înafara terenului unde a fost autorizat vînatul și anume la iazul din extravilanul localității s. Cinișeuți, unde a efectuat 12 împușcături asupra țintei și nume patru sticle de masă plastică instalate.

8. În concordanţă cu cele expuse, în speță, făptuitorul nici nu a obiectat şi nici nu a motivat în într-un anumit mod netemeinicia procesului verbal cu privire la contravenție sau a faptei constatate și nu a adus nici o dovadă veridică în sprijinul unei eventuale nevinovății a sale, iar prin urmare, fapta reținută este probată atât prin probe certe şi documentate inclusiv prin documente cât şi cu ajutorul prezumției de legalitate a procesului verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 325898 din 28 august 2024, actul fiind emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, dar și cu prezumția de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă, prezumții consacrate expres în art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) din Codul contravențional, care în opinia instanței, sunt legale, în sensul pe care inclusiv instanța europeană îl dă acestei noțiuni **(***Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, hotărârea din 20 martie 2001, par. 16).

Or, conjunctura relatată a fost admisă astfel şi de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului și în Decizia *Haiducu şi alţii contra României* din 13 martie 2012, în care a fost statuat că, prevederile art. 6 par. 2 din Convenție nu se opun aplicării unui mecanism care ar instaura o prezumție relativă de conformitate a procesului verbal cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației, intrând în competenta poliției.

Instanţa mai precizează că în mod evident, nu există dubii în privința celor constatate de către agentul constatator, atâta timp cât, prin autoritatea ce i s-a conferit, are obligația să-și dea interesul pentru respectarea întocmai a prevederilor legale, fără a leza în nici un fel drepturile făptuitorului Lazari Sergiu Dumitru, care în mod cert a încălcat a depășit limita de aplicare a armelor prevăzută de Legea privind regimul armelor şi al muniţiilor cu destinaţie civilă nr. 130 din 08.06.2012

În aceste condiţii, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-ştiinţă şi respectiv cu vinovăţie de către Lazari Sergiu Dumitru, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate petiționarului, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenţiei prevăzută la alineatul (3) a art. 361 a Codului contravenţional.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate ca veridice de instanță, iar încheierea procesului verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare în acest caz va fi una temeinică.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

9. *Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenția incriminată, instanţa reţine următoarele.*

În acest context, instanţa precizează că pentru fapta săvârşită, făptuitorul poate fi sancţionat cu amendă de la 60 la 90 de unităţi convenţionale cu privarea de dreptul de deţinere sau port și folosire a armei pe un termen de la 2 ani la 5 ani.

Consecutiv, potrivit art. 34 alin. (1) şi (2) din Codul contravenţional, instanţa notează că amenda este o sancţiune pecuniară, care se aplică persoanelor fizice de la una la 1500 de unităţi convenţionale în cazurile şi în limitele prevăzute de prezentul cod, iar o unitate convenţională este egală cu 50 lei.

Iar art.35 alin.(1) și (3) din Codul penal, privarea de dreptul de a desfăşura o anumită activitate constă în interzicerea temporară persoanei fizice de a desfăşura o anumită activitate. Sancţiunea privării de dreptul de a desfăşura o anumită activitate poate fi aplicată în cazul în care activitatea a fost folosită la săvîrşirea contravenţiei sau în cazul în care contravenţia reprezintă o încălcare a regulilor de desfăşurare a acestei activităţi. Privarea de dreptul de a desfăşura anumită activitate sau privarea de dreptul de a deţine anumite funcţii poate fi aplicată de instanţa de judecată pentru un termen de la 3 luni la un an. Această sancţiune se aplică în cazurile în care, ţinînd cont de caracterul contravenţiilor comise de persoana vinovată, legea declară ca fiind inadmisibilă desfăşurarea unei anumite activităţi sau deţinerea unei anumite funcţii de către aceasta.

Concomitent, instanţa statuează că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea făptuitorului, or pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile Codului contravenţional şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în normele din partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune făptuitorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea contravenţiei săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin fapta acestuia.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale sancţiunii aplicabile, cum ar fi corectarea persoanei şi prevenirea comiterii de noi fapte atât de către cel vinovat, precum şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea persoanei şi nici pentru prevenirea săvârşirii altor fapte contravenţionale.

A contrario, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit şi repercusiuni în starea psihică a persoanei vinovate.

La fel, la adoptarea sancţiunii aplicabile se vor lua în considerare și criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 41 – 43 din Codul contravențional, și anume, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de caracteristica persoanei, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele atenuante și agravante.

Astfel, ţinând cont de atitudinea făptuitorului, precum şi nu se atestă la materialele cauzei alte antecedente penale sau contravenţionale, rezultă ca în cauză dată, în defavoarea făptuitorului sau în favoarea acestuia nu au fost stabilite circumstanțe agravante sau atenuante în ordinea prevederilor art. 42 din Codul contravențional.

Concomitent, instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine**,** ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile să se aplice sancțiunea maximă, or pedepsele juridice nu constituie mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate, la fel cum se identifică din conţinutul art. 32 alin. (1) din Codul contravenţional.

În acest mod, la cazul dedus judecării cauzei, instanţa apreciază că făptuitorul este susceptibil de executarea unei pedepse, având împlinită vârsta de 18 ani, dar totodată instanţa consideră că în privinţa lui Lazari Sergiu Dumitru poate fi aplicabilă o sancţiune cu un grad mai

redus de severitate şi la limita minimă a acesteia, or instanţa nu manifestă intenţia agravării situaţiei făptuitorului, iar la caz nu se atestă prezenţa unor circumstanţe agravante şi prin urmare va opta pentru aplicarea unei pedepse cu amendă în cuantumul minim de 60 de unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 3000 lei cu privarea de dreptul de deținere sau port și folosire a armei pe un termen de 2 ani.

Or în aprecierea instanței această măsură de pedeapsă este echitabilă și proporțională pericolului social al contravenției și persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal și eficient își va atinge scopul de restabilire a echității sociale și prevenirea în săvârșirea de noi contravenții, atât din partea contravenientului, cât și a altor persoane.

De asemenea, instanţa va informa făptuitorul că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, acesta va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

10. În conformitate cu prevederile art. 34, 35, 395, 443, 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se recunoaşte vinovat **Lazari Sergiu Dumitru**, în comiterea contravenției prevăzute de art. 361 alin. (3) din Codul contravențional și i se aplică sancțiunea cu amendă în mărime de 60 (șaizeci) de unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 3000 (trei mii) lei, cu privarea de dreptul de deținere sau port și folosire a armei pe un termen de 2 ani.

Se explică lui Lazari Sergiu Dumitru, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Bălți, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Președintele ședinței,
judecătorul *semnătura* **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător *Eugeniu Russ*